

ROZUMIENIE TEKSTU PISANEGO

JURATA - KRÓLOWA BAŁTYKU

Proszę przeczytać legendę i uzupełnić brakującymi słowami.

błękitnych • powierzchni • bursztynowe • syrenek • morzu • brzegowi • podwodnym • podpływał • sieci • piasku • rybacką • gromowładny • żywicy • pianę

Pałac królowej morza - Juraty - był przepiękny. Jego ¹ _____ ściany lśniły tysiącem światełek. Skamieniałe ważki czy motyle, uwięzione przed tysiącami lat w złotej ² _____ cieszyły oczy. Podłogi podwodnego zamku błyszcząły wszystkimi odcieniami bursztynu od mlecznobiałego, poprzez zielonkawy, aż do kasztanowordzawego.

Koralowy ogród, otaczający pałac, pełen był roślin i żyjątek kolorowych jak kwiaty czy motyle. Dobrze było Juracie w jej ³ _____ królestwie, ale od czasu do czasu jakaś siła ciągnęła ją na ⁴ _____ wody.

- Stęskniłam się za widokiem nieba, słońca i obłoków - powiedziała któregoś dnia do swoich dwórek, zielonookich ⁵ _____.- Wypłynę na chwilę tuż przed zmrokiem.

Gdy słońce pochyliło się nad wodą, bursztynowa łódź królowej zakołysała się na falach.

- Ach, jak tu pięknie! - westchnęła Jurata. - Ciekawe, dlaczego mój ojciec, ⁶ _____ Perun, tak nie lubi, kiedy wypływam na powierzchnię.

- Boi się o ciebie, królowo ... - szepnęły syreny. - Nie chce, aby spotkało cię coś złego ze strony ludzi. Dlatego nie wolno ci się zbliżać do żadnego z nich.

- Ale dlaczego?

- Bo należymy do dwóch różnych światów ...

- Ktoś płynie - przerwała im Jurata, widząc małą ⁷ _____ łódź.

- Nie patrz tam, królowo! Wracajmy do pałacu - przestraszyły się syrenki.

Niestety, było już za późno.

- Chcę go zobaczyć - oświadczyła zdecydowanie pani morskich głębin.

Janusz - młody rybak - wracał właśnie z połowu. Na widok bursztynowej łodzi otworzył usta ze zdumienia i ⁸ _____ wypadły mu z rąk.

- Jaki on piękny! - szepnęła córka króla mórz.

- Jaka ona śliczna! - westchnął młody rybak.

- Wracajmy - zawołały przestraszone syreny.

Ale Jurata nie słyszała i nie widziała nic oprócz

⁹ _____ jak niebo oczu młodego

rybaka. Syreny szybko wciągnęły jej łódź w

głębiny, ale następnego dnia znów wypłynęła, aby

choć z daleka ujrzeć ukochanego. Janusz także

nie mógł znaleźć sobie miejsca. Jakaś tajemnicza

siła ciągnęła go ku ¹⁰ _____.

Gdyby tylko mógł, przyspieszyłby zachód słońca, by jak

najszybciej zobaczyć ukochaną.

Co dzień ¹¹ _____ trochę bliżej,

aż któregoś dnia odważył się dotknąć chłodnej,

delikatnej dłoni Juraty. Gdy to uczynił, niebo

pociemniało, i zerwał się straszliwy wichur.

- Złamałaś mój zakaz, córko! - zagrział straszny

głos Peruna - Zginiesz ty i ten, którego ośmieliłaś

się pokochać!

- Nie! - krzyknęła Jurata i z całych sił pchnęła łódź

Janusza ku ¹² _____.

Jej miłość sprawiła, że łódka jak ptak przeleciała nad falami

i łagodnie osiadła na piasku wybrzeża. Jurata

chciała podążyć za nią, ale nie mogła, nie była

już dziewczyną. Rozgniewany ojciec zamienił ją

w morską ¹³ _____, którą fale z

łatwością zawróciły z drogi.

- A właśnie, że wam ucieknę, dotknę chociaż jego

rąk. - Jurata skierowała się ku brzegowi, ale fale

pobiegły za nią.

Trwa to nieprzerwanie od wieków. Serce ciągnie

królową do ludzi, a zazdrosne morze zagarnia

ją na powrót do siebie. Czasem na mokrym

¹⁴ _____ pojawia się garść

bursztynów. To resztki wspaniałego pałacu Juraty,

królowej morza, która oddała wszystko z miłości

do zwykłego rybaka.

źródło: Legendy Polskie,
oprac. E. Stadtmüller (tekst uproszczony)